

raadet ikke vilde gøre samme Betragtning gældende, som her har ført til, at man ikke sætter Værdien højere. Den Begrundelse, Kvæstor har givet i den Skrivelse, der foreligger som Bilag, er en Betragtning, som kan fremføres, det er rigtigt, men ved Kvæstor eller ved nogen i dette høje Ting, hvilke Kornpriser vi faar, naar Freden en Gang kommer? Vi har før haft lave Kornpriser, og det kan vi ganske sikkert faa igen. Derfor er der ingen, der i Øjeblikket ved, om det ene eller det andet er fordelagtigt eller ikke for Parterne her, og her er jo to Parter, baade dem, der yder, og dem, der nyder disse Afgifter. Ingen kan se saa langt ud i Fremtiden, at han kan sige, hvad der er det rette i dette Øjeblik. Jeg tror ikke, at nogen vil agere Spaamand paa dette Omraade. Man kan sige saa meget, at i det første Aar eller maaske nogle enkelte Aar vil det være saadan og saadan, men der kan meget godt komme trange Tider og lave Priser paa Kornsorter, det kan vist ingen garantere imod. Tanken her i Forslaget har været at fastsætte den normale Værdi, som har været gængs, indtil de forfærdelig høje Konjunkturer kom. Det er Grunden til, at det efter vor Mening er en passende Pris, der her opstilles for Afløsningen af disse Afgifter.

Den ærede Ordfører stillede et bestemt Spørgsmaal til mig og sagde, at han mente, det havde sin Betydning, at jeg svarede paa det under denne Forhandling. Den ærede Ordfører ved selvfølgelig af egen Erfaring, at man ikke kan tænke sig, at jeg faar Lov til at fremsætte et Lovforslag, som ikke har faaet Tilslutning fra mine Kolleger. Jeg vil gerne gentage det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig, for at der ikke skal være nogen Tvivl om Ordlyden. Det lød: Er der fra et eller flere af Ministeriets Medlemmer under Lovforslagets Behandling i Ministermøder rejst Indsigelse mod Lovforslaget ud fra den Opfattelse, at en enkelt eller enkelte Bestemmelser i Lovforslaget var grundlovsstridige? Dertil kan jeg selvfølgelig svare et ubetinget Nej. Det ærede Medlem tvivlede jo ikke om, at det vilde blive Svaret, og kunde jo heller ikke tvivle derom. Men jeg vil dertil føje, at hvis noget saadant virkelig skulde være Tilfældet, at det var grundlovsstridigt, saa maatte jo selv den

højtærede Formand for dette Ting og for det andet høje Ting have modsat sig, at et saadant Forslag blev fremsat for Rigsdagen og behandlet. Man hører i den sidste Tid adskilligt om denne Grundlovens § 82; men Opfattelsen af Grundlovens § 82 er vi jo ikke alle enige om. Man kan gerne sige, det er et Skøn, hvorledes den skal opfattes, og til syvende og sidst maa det være Rigsdagen, der afgør, om den Erstatning, der i et saadant Tilfælde ydes, er fuld Erstatning eller ikke. Det maa være Rigsdagen, der afgør, om Grundlovens § 82 er opfyldt eller ikke er opfyldt.

Jeg vil til Slutning takke for den Udsigt, der nu er til, at Lovforslaget endelig kan blive ophøjet til Lov, og skønt jeg nok ser, at der indenfor det Parti, hvortil den ærede Ordfører hører, er et enkelt Medlem (Dalsgaard), der har taget Afstand, vil jeg ikke haabe, det vil faa en saadan Virkning, at Lovforslaget ved tredie Behandling bliver nedstemt. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem staar ene indenfor sit Parti og ikke tager alt for mange Medlemmer med sig, thi ellers er jo Chancen for Lovforslagets Vedtagelse ikke ganske sikker. Jeg vil sige til den ærede Ordfører, at vi har jo drøftet dette Forslag saa mange Gange og har ikke altid været enige: nu glemmer vi disse Forhandlinger, og saa enes vi om at gennemføre Lovforslaget! Jeg er ganske overbevist om, at der er mange ude i Landet, som med spændt Opmærksomhed ser hen til disse Dages Forhandlinger, thi det har ikke saa ganske ringe Betydning, at dette Lovforslag bliver vedtaget.

Ole Hansen: Til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Jeppesen) vil jeg sige, at enkelte af de Udtalelser, han fremsatte, nok kunde give Anledning for mig til at gøre nogle Bemærkninger. Men jeg har den Opfattelse, at det ikke fører til noget, i alt Fald ikke til noget, der betyder noget, og jeg skal derfor lade de forskellige Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte, ligge, ligesom jeg heller ikke skal omtale det lille Stykke Pligtarbejde, han har ment det nødvendigt at udføre her ved denne Lejlighed. Som jeg sagde før, betragter jeg det nu som Hovedsagen, at vi faar denne Sag fremmet paa en god og ansvarlig Maade, og at tale om andre Smaa-